

Trang thơ

Lạc mùa

LÊ THIẾU NHƠN

Gặp lại quê trong dáng sông ngập ngừng
Chẳng trời về đâu dẫu bốn bề mượn gió
Cánh bướm nuôi bao chân trời hối hả
Chuyến đò nào cập bến cũng mùa thu.

Như em lỡ làng, như chiều dang dở
Anh ngược xuôi cầu hát khát vọng mình
Ga Tuy Hòa hay sân bay Đông Tác
Mỗi mặt người sắp lặn một con giông.

Càng nghĩ về nhau càng sốt ruột
Bạn bè quán nhỏ ngả nghiêng vui
Tha hương làm chậm ly đưa tiễn
Rượu gì để uống hết cơn say?

Cửa biển đêm nay gầy con sóng
Trăng tròn khơi giăng lưới dân chài!

Gỡ tóc

CHỮ THU HẰNG

Em ngồi hong mái tóc mây
Gỡ từng sợi một
Gỡ ngày tháng qua
Sợi này óng chuốt, nuốt nà
Hương thơm tự buổi xanh xa ướp vào
Sợi này gầy mỏng hanh hao
Bão giông cuộc sống thưở nào đi qua
Sợi này mềm mại thướt tha
Tóc thể xưa...
để chi mà nguôi quên
Nhật dầm sợi úa dưới thêm
Thổi đi cát bụi
nâng trên tay gầy
Tóc mây ...
giờ lẫn màu mây
Em ngồi gỡ tóc
Đếm ngày tháng qua...

Ngày không trở lại

THỦY TIÊN

Những chùm mây
Vói tay
Lơ lửng
Ưa từ sự chịu đựng
Mà thôi không khóc khi hát làm gì
Bản tình ca không làm ủ dột nhạt phai
Và đôi mắt cỏ
Xanh như giấc ngủ dài
Vấp vào triển hoang mang mãi miết
Em muốn vùi mặt vào lãng quên
Hãy cứ lặng im và thản nhiên
Lựa chọn nào không đồng nghĩa với đánh đổi
Đôi mắt quay đi chiều gió ủ
Những chùm mây
Cuốn ngày không trở lại
Rung rung những gói ghém cuối cùng...

